

Σιλβανός, ὁ θαυματουργός ἀπὸ Φιλίππουπόλεως τῆς ἐν Θράκῃ εἰς Τρωάδα. Ἐν Β' συνόδῳ τῶν 150 πατέρων ἐπὶ Μ. Θεοδοσίου.

Βρίσων, Φιλίππων πόλεως ἐν Θράκῃ ἐπίσκοπος, ὅπως κρίνη τὸν Χρυσόστομον. Ἰδε Σωκράτην Σχολαστ. 335 σελ. (Φιλίππων τῶν ἐν Θράκῃ πρὸς δι-αστολήν τῆς Μακεδονίας).

Γεράσιμος, δαπάνη τοῦ ὁποίου καὶ προτροπῇ ἐγράφη τῷ 1807 ἐπὶ Εἰρήνης καὶ Ἀνδρονίκου ὑπὸ Δανιὴλ μοναχοῦ εὐαγγέλιον πολύτιμον κάλλιστα γεγραμμένον καὶ πλουσιοπαρόχως κεκοσμημένον. (Οἰκονόμου, Σωζόμενα Φιλολ. τόμ. Α' σελ. 341 ἐν σημειώσει). Τοῦτο ἐκαλλωπίσθη τῷ 1709 δι' ἀργυροῦ δεσίματος δαπάνη τοῦ Ἐφέσου Μελετίου τοῦ Πετροκοκκίνου (Ὅρα Χρυσασ. τόμ. Δ' σελ. 125).

Εὐφημιανός, ἐπὶ Γεωργίου τοῦ Ξιφιλίνου μηνί Φεβρουαρίῳ ἡμέρᾳ β' ἐπινεμήσεως 16, ἀπαντᾷ οὗτος τῷ στίχῳ (1193).

Ἰωάννης, 10-11 αἰῶνα (Schmid, op. cit. sigil. Byz. σελ. 117). Φ/πόλεως Ρωμανίας.

Νῶε, ἐπὶ Κομνηνῶν, Αὐτόθι, σελ. 116.

Ἰτάλικος, τῷ 1147 (Ann. 1872 p. 31)

Θεόδωρος, 1156 Αὐτόθι

Βασίλειος, 1166 Αὐτόθι

Κωνσταντῖνος, κατὰ τὸν 12ον αἰῶνα.

Μητροφάνης, 1393, μετὰ 22 ἄλλων συναδέλφων αὐτῷ ὑπογραφόμενος εἰς πρᾶξιν περὶ τῶν ἀγιορειτῶν κατὰ τὸ 1393; ἐπὶ Μανουήλ τοῦ Παλαιολόγου καὶ Ἀντωνίου Πατριάρχου σελ. 115, Γεδεών, ὁ Ἄθως. Ὅρα Ἐκκλ. Ἀληθείας 1913 ἀριθ. 43 καὶ 44, μητροπολιτῶν Φιλίππουπόλεως Σημειώσεις (2).

Διονύσιος

Μετὰ τὴν ἄλυσιν 1452

* Κάλλιστος, ἀφιερεῖ τετραεὐάγγελον τῷ ναῶι τῆς Θεοτόκου ἐν Χάλκῃ μηνί 8/βρίῳ 14. ζηβ' (1514) ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη. (Ὅρα ὑπόμνημα ἱστορικόν Κουτλουμουσιανοῦ σ. 19).

Ἀρσένιος, 1565 ὁ ὑπογράψας τὴν πρᾶξιν τῆς καθαιρέσεως Ἰωάσαφ τοῦ Μεγαλοπρεποῦς (Turcograecia σελ. 170-174).

Ἀπιοσποινί
Καλὶδόν
Γ. Κορινθίου: ἱπποκρίτης
ἐπιβλ.
Β. Μ.
ἐπιβλ.
τ. 181
1936
221.
229

* Διὰ τὴν ἐν τῷ 1807 ἐπὶ Εἰρήνης καὶ Ἀνδρονίκου ὑπὸ Δανιὴλ μοναχοῦ εὐαγγέλιον πολύτιμον κάλλιστα γεγραμμένον καὶ πλουσιοπαρόχως κεκοσμημένον. (Οἰκονόμου, Σωζόμενα Φιλολ. τόμ. Α' σελ. 341 ἐν σημειώσει). Τοῦτο ἐκαλλωπίσθη τῷ 1709 δι' ἀργυροῦ δεσίματος δαπάνη τοῦ Ἐφέσου Μελετίου τοῦ Πετροκοκκίνου (Ὅρα Χρυσασ. τόμ. Δ' σελ. 125).

Θεόκλητος, τῷ I580, ἐπὶ τῆς β' πατριαρχίας τοῦ Μητροφάνους, ὁ
τῇ 27 Φεβρουαρίου I585 πατριαρχήσας. Ἐπὶ τῆς πατριαρχίας τούτου ἐγένε-
νετο ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ναοῦ τῆς Παμμακαρίστου. (Ὅρα ὑπόμνημα ἐκλογῆς
αὐτοῦ ἐν "Ἐκκλ. Ἀληθεία" τόμ. Β' σελ. 794). Τοῦτον διεδέξατο ὁ Ἱε-
ρεμίας ὁ τέως ἐν Ρόδῳ ἐξόριστος τὸ τρίτον ("Ἐκκλ. Ἀλήθ." I884, Μαρ-
τίου 22 φύλλ. Γεδεών, Χρονικά Πατρ. Οἴκου σελ. 77, 79. Σάθας Σχεδίασ.
Ἱερεμ. σελ. ιγ' ἐπατριάρχησε I585-86, Μαθᾶ β' ἐκδ. σελ. II8) Αἱ ψῆφοι
τοῦ Πατριάρχου πρώην Φιλιππουπόλεως, ἐγένοντο ἐν τῷ ναῷ τῆς Παμμακα-
ρίστου (Σάθας, σελ. I42; ὅπου τὸ ὑπόμνημα). Τῷ I589 (;) Turcograecia
σ.282,287 (4).

Θεοφάνης, τῷ I590 καὶ I59I ὁ Καρύκης Κρής σύγχρονος τοῦ Πηγᾶ
καὶ Μαργουνίου, ὅστις κατὰ τοὺς λογισμοὺς τοῦ κ. Γεδεών ἐν τῷ ἄνω
φύλλῳ τῷ I594-I595, ἐγένετο μητροπολίτης Ἀθηνῶν. (Σάθας, Σχεδίασμα
σελ. ψδ' καὶ 209) καὶ "Ἐκκλ. Ἀλήθ." Δ' σελ. 336 καὶ Εξ) Θεοφάνης
ἀπὸ Φιλιππουπόλεως ἐλεεινὸς ἐπιβάτης τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου. "Εὐάγ.
Κῆρυξ" τόμος 6ος σελ. 445-450 τοῦ I862, Φιλ. Συλ. τόμ. ιζ' σ. 56).

* Νεόφυτος, τῷ I592, ὃς διὰ γηραιάν χειροποδαλγίαν θνήκει τῷ
I6II. (Σάθας, Μεσ. Β'. Γ'. 408).

Καλλίνικος, χειροτονεῖται τῷ I6II. Ὅρα Τσουκαλᾶ, περιγραφὴν
Φιλιππουπόλεως σελ. 4I.

Κλήμης, μηνί Μαΐῳ I6II καὶ ἐν Εὐαγγελίῳ Νεοφύτου ἀνεκδότῳ.

Μελέτιος, πρώην Δρύστρας, ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος Ἰωάσαφ (Σάθας
Μεσ. Βιβλ. τόμ. Γ' σ. 566). Ὅρα

Καϊσάριον, (I6I2) (ἐνπροσθήκαις καὶ διορθ. σελ. 64, Δημητρακο-
πούλου, ὅπερ ἐξελεγκτέον). Ἐπὶ Πατριαρχίας Κυρίλλου τοῦ Λουκαρέως
καθαίρεται τῇ 27 Ἰουνίου I628, διορίζεται δέ Ἀγχιάλου.

Χριστόφορος, (ἐπὶ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Βερροίας ἐγένε-
το σιγίλλιον τῷ I628 Φεβρ. I5, περὶ τῆς μονῆς τῆς Πατζκόβου). Τοῦτον
ἀποθανόντα διεδέξατο ὁ

Γαβριήλ, ὁ τοῦ Κυρίλλου τοῦ ἀπὸ Βερροίας ἐν μηνί Δεκεμβρίῳ τοῦ
I636 ἀρχιδιάκονος (Πατριαρχία Νεοφύτου τοῦ Γ'). Οὕτως καθαίρεται τῷ

Οὗτος δὲ
ἐπὶ τῇ
συνόδῳ
περὶ τὴν
καταβολὴν
τῶν ἐκεί-
νου

ὁ δὲ δὲ
συνὸς δὲ
περὶ τὴν
καταβολὴν
τῶν ἐκεί-
νου

3
1648 ινδ. β' ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Β' (Νέου, β' αὐτοῦ πατριαρχία) Νοεμβρίου 29. Ἀλλ' ὁ Γαβριήλ οὗτος ἔλαβε τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ μόνον ἐπὶ τοῦ Παρθενίου τῷ 1638, καθ' ὅτι ἐπὶ τῆς πατριαρχίας Νεοφύτου τοῦ Γ' ἀπεκατέστη μητροπολίτης Φιλιππουπόλεως ὁ πρῶν Κορίνθου.

Κύριλλος, ἀνασταλείσης τῆς προγεγενημένης ἐκλογῆς τοῦ Γαβριήλ δι' ὑπομνήματος, ἂν καὶ οὗτος εἶχεν ἤδη χειροτονηθῇ. Ἴδε κατωτέρω ὑπομνήματα. Ὁ Παρθένιος (ὁ γέρων) ἐξέβαλε Κύριλλον τὸν Φιλιππουπόλεως ὡς παρὰ τοὺς κανόνας ἐγκαταστάντα καὶ ἔδωκεν αὐτὴν διαποιμαίνεσθαι τῷ θεόθεν ἐπιλαχόντι.

Γαβριήλ, τῷ καθαιρεθέντι, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω, κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1648 ἡμέρᾳ κθ' (Ὅρα Κορίνθου).

Ὑπομνήματα ἐν σελ. 299 τοῦ 33 κώδικος. "Ἐπειδὴ ἡ ἀγιοτάτη μητρόπολις Φιλιππουπόλεως ἔμεινεν ἀπροστάτευτος, ὡς τοῦ ἐν αὐτῇ ἀρχιερατεύοντος κυρίου Χριστοφόρου, ἀπαθάνοντος ἡμεῖς τε καὶ ἡ Ἱερά τῶν ἀρχιερέων σύνοδος ἀπεφάνετο λόγω δοθῆναι τὴν ἐπαρχίαν ταύτην τῷ ἱερωτάτῳ μητροπολίτῃ πρῶν Κορίνθου κυρίῳ Κυρίλλῳ διὰ τὸ ἀδίκως καὶ ἀναίτιως ἐξωσθῆναι αὐτόν τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ καὶ ὑστερηθῆναι μεταξύ δέ τούτου, μικρόν αὐτοῦ ἀμελήσαντος καὶ ἡμεῖς ἀνάγκῃ κατεπειγόμενοι ἐχειροτονήσαμεν Φιλιππουπόλεως μητροπολίτην τὸν κυρ Γαβριήλ Τανῦν αὐτοῦ ἐπιπόνως διακειμένου τοῦ ἱερωτάτου δηλ. κυρ Κυρίλλου πρὸς τὴν τῆς ἐπαρχίας Κορίνθου ἀπεφηνάμεθα ἤδη λαβεῖν αὐτόν τὴν ἐπαρχίαν ταύτην Φιλιππουπόλεως. καὶ διό καὶ ψήφους κανονικὰς ποιησάμενοι περὶ τούτου, κατὰ προτροπὴν τοῦ παναγιοτάτου καὶ σοφωτάτου ἡμῶν αὐθέντου καὶ δεσπότου τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κυρίου Νεοφύτου, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τοῦ μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῷ πατριαρχείῳ, πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ἱερώτατον μητροπολίτην πρῶν Κορίνθου κύριον Κύριλλον, τὸν πρῶν Μηθείας κύριον Θεοδοσίον καὶ τρίτον τὸν πρῶν Ἀνδρου κύριον Μακάριον, ὅθεν καὶ εἰς ἔνδειξιν κατεστρώθη καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ κώδικι τῆς τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας ἐν ἔτει σωτηρίῳ ἀχλζ' μηνί Ἰανουαρίῳ ἰνδικτ. εἰς. Ὁ Ἐφέσου μελέτιος, Ἡρακλείας Ἰωαννίκιος, Διδυμοτείχου (;) Δανιήλ, πρῶν Ἀθηνῶν Κλήμης Παρθένιος..." σελ. 300. "Τὰ χρόνῳ μακρῷ κραταιωθέντα καὶ ὑπὸ τοῦ νό-

6
4
μου ἐπιβεβαιωθέντα, πάντα καί πάντῳ ἀδιάρρηκτα καί ἀκράδαντα βούλον-
ται διαμένειν καί γάρ τά ἐκ βίας καί ἀνάγκης πραττόμενα οὔτε χρόνος
οὔτε νόμος οὔτε συνήθεια ἐπιβεβαιοῦσθαι δύναται οὔτ' ἔρρωνται· τοίνυν
καί τοῦ ποτε Κορίνθου μητροπολίτου κυροῦ κυρίλλου μετάθεσιν ἀναδεξα-
μένου τῆς μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως, βιαίαν ἅμα καί δεκαστικήν ὡς
φαίνονται ὀπίσθεν καί τινα τῶν ἔξω ὀνόματα, συγκαταλεγόμενα τοῖς ἐ-
πιψηφισθεῖσι, διὰ τοῦτα ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς κατὰ νόμους καί κανό-
νας, οἵα τῆς τοιαύτης μεταθέσεως ἀκανονίστου οὔσης, καί ῥῶσιν οὐδεμί-
αν ἢ ἰσχύν ἔχουσης, εἰ καί λέγοιτο καί ἐκφωνοῖτο ὁ κυρ Κύριλλος οὗτος
πρώην Κορίνθου, ὅθεν καί κατεστράθη τό παρόν διάταγμα ἐν τῷδε τῷ ἱ-
ερῷ κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς τοῦ Χοῦ μεγάλης ἐκκλησίας εἰς ἔνδειξιν καί
ἀσφάλειαν. ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1637. μηνί μαρτίου ἡν. β' Κυζίκου Ἀνθίμος
Νικαίας Πορφύριος, Βάρνης Παῖσιος, Σερρῶν Ἀνιήλ, ὁ Προύσης Κλήμης,
Παλαιῶν Πατρῶν Θεοφάνης, Ἐλασσῶνος Γερμανός κτλ."

Τῷ 1645 ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Π. Θεοφάνους διαδέχεται κατὰ τάς ἀρ-
χάς τοῦ 1646 ὁ ἡγούμενος τοῦ Γαλατᾶ τοῦ ἐν Ἰασίῳ Ἀγιοταφικοῦ μετο-
χίου Παῖσιος, τῇ συνεργασίᾳ Βασιλείου Βοεβόδα. Οὗτος ἦν ἐκ Δημητζάνης
συγγενῆς τῷ Θεοφάνει. Οὗτος περιοδεύσας εἰς Ρωσσίαν, Μολδαυίαν ἔρχε-
ται εἰς Κ/πολιν, καί εἴτα εἰς Φιλιππουπόλιν καί ὕστερον εἰς Βελιγρά-
διον, Σέρρας καί Κ/πολιν καί ὕστερον πάλιν εἰς Ἱεροσόλυμα (σελ. φη'
τῆς ἱστορίας τῆς Ἀγίας Πόλεως).

Γαβριήλ, Τῷ 1653 ἀπαντῶ ἐν σιγγιλίῳ ἀνεκδότῳ τόν κάτῳ Γαβρι-
ήλ, ἐπὶ Ἰωαννικίου συνοδικόν καί ἐπὶ Παῖσιου συνυπογράφοντα ἐπιστο-
λὴν πρὸς τόν Πατριάρχην Νίκωνα (Ἀνατ. Ἀστὴρ 1881 ἀριθμ. 51). Τῷ 1660
ἀναφέρεται Φιλιππουπόλεως ὁ

Γαβριήλ, συνυπογράφων ὡς μάρτυς εἰς τό πρακτικόν ὅπερ ἐγένετο
ἐπὶ Παρθενίου τοῦ Δ' (Μογιλάλου) πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῶν τριῶν πυρπο-
ληθεισῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Γαλατᾶ καί ὅπερ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ
τῆς Ἀνατολῆς (1883) ὑπὸ τοῦ Παπαδοπούλου Κεραμέως. Οὗτος ἀναφέρεται
καί τῷ 1668 -1670 καί 1671 ἐν πατριαρχικοῖς γράμμασι (Ὅρα Κανονικόν
Δίκαιον τῶν Ἱεροσολύμων ἐπὶ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Σινᾶ σελ. 30,41. Ὅρα

5
ἐπίσης σελ. 64 καὶ τὰ περί ἐκλογῆς καὶ χειροτονίας ἀρχιεπισκόπου Σινᾶ 1800 ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν σελ. 72). Φαίνεται ἐπιζῶν τῷ 1671. Ὃτε ἀνηγγέλη τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ ὁ θάνατος τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Παΐσιου τῷ 1661 τηνικαῦτα πατριαρχοῦντος Παρθενίου, γνώμη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων ὁ Σιναΐτης Νεκτάριος, ἐξελέγη Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. Καταγράφαντες τοίνυν τὰς ψήφους καὶ τὰ πρὸς Νεκτάριον συνοδικὰ γράμματα ἀποστέλλουσιν εἰς Σίναιον· τόν δέ Φιλίππουπόλεως Γαβριήλ μετὰ τοῦ ἀοιδίου Δοσιθέου πέμπουσι μετὰ γραμμάτων ἐπιτροπικῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ προσκαλέσοντας ἐκεῖσε τόν ὑποψήφιον καὶ τὴν γεγонуῖαν ἀπόφασιν ἐπιτελέσοντας. Ἐχειροτονήθη δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων τῷ 9 Ἀπριλίου 1661. Τῷ 1669 ὁ Δοσίθεος μεταβαίνει πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν εἰς Ἀδριανούπολιν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ εἰς Στενίμαχον (γράφει Στενήμαχον) καὶ Παζαρτζίκ, ἔνθα συνεργεῖα τοῦ Γαβριήλ συνήθροισε καὶ ἀπέστειλε 12 χιλ. γροσίων εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ χρέους τοῦ Π. Τάφου, ὅπερ ἀπετελεῖτο ἐκ 83.000 γρ. Ἐπίσης τοῦτον εὗρισκω ἐν ὑπομνήματι (Π.Κ. 339 τῷ 1661 καὶ τῷ 1671)

Κύριλλος, τῇ 28ῃ Ἰουλίου 1678 πρώην Φιλίππουπόλεως ἐγένετο Σοφίας.

Νεόφυτος, τῷ 1680 Φιλίππουπόλεως, ἀνὴρ σοφός καὶ πολυμαθής περιηγησάμενος ἅπασαν τὴν Εὐρώπην (ἑλετίου Ἐκκλ. Ἱστορία τόμ. Δ' σελ. 143 πρβλ. καὶ Παρανίκια, Σχεδ. σελ. 44) ἔνθα λέγεται "ἀνὴρ σοφός καὶ πολυμαθής καὶ εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς, λατινικῆς καὶ ἰταλικῆς διαλέκτου, πεπαιδευμένος ἐν τε τῇ θεολογίᾳ καὶ φιλοσοφίᾳ, ρήτωρ καὶ ἱεροκῆρυξ, περιηγήσατο ὅλην τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, ἔνθα καὶ εἰς Λουδοβίκον τόν 18' ἐπαρρησιάζοιτο", θαυμασθεὶς διὰ τὴν παιδείαν αὐτοῦ καὶ τὴν γνῶσιν τῆς Ἰταλικῆς. Τοῦτον εὗρισκω τῷ 1689 ὑπογραφόμενον εἰς ἔγγραφον τοῦ Σινᾶ (Ὅρα σελ. 88).

(Τῷ 1686 ἐν Π.Κ. 333 Νεκτάριος· ὅρα πάλιν πρὸς πίστωσιν)

Νεόφυτος, 1708 κῶδ. 73 Τραπεζ. Κεραμέως Β'. Χρονικά (18' 1912 σελ. 274)/

Καλλίνικος, τῷ 1771, 1713. Σάθα, Μ. Βιβλ. τόμ. Γ' σ. 525.

Ἄνθιμος, τῷ Ι723 ἀπαντᾷ ἐν τοῖς γράμμασι ἐπὶ Ἱερεμίου πε-
ρί ὄρων συστάσεως τῆς ἀγιωτάτης Συνόδου (ἐν Περουπόλει Ι840). Τῷ
Ι720 ἐν Φιλιππουπόλει εὗρίσκετο ὁ περιηγητής Gerard Gornelius
ὅπου ἐνέτυχε τὸν πατριάρχην Ἱεροσολύμων Χρῦσανθον τὸν Νοταρᾶν
(Ὅρα Φιλ. Συλλ. ιζ' σ.60).

Νεοφύτος, ὁ Φιλιππουπόλεως διατρίβει τῷ Ι72Ι ἐν Ἀγγλίᾳ τι-
μηθεὶς τῷ τίτλῳ τοῦ διδάκτορος, Ζάθα, Νεοελλ. Φιλ. 465, Δημητρακο-
πούλου σελ. 80 προσθήκαι καὶ διορθώσεις.

Θεόκλητος, ἀπαντᾷ συνοδικὸς ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Γ' τῷ Ι723 ἐν
μηνί Αὐγούστῳ ("Ἐκκλ. Ἀλήθ." τόμ. Β' σελ. 500 καὶ Ἐκκλησι. Ἱστορί-
α Μελετίου). Οὗτος βεβαίως ἐστὶν ὁ ἀποθνήσκων κατὰ τὸ Ι746 ὁ καὶ συν-
οδικὸς κατὰ τοῦτο τό ἔτος. Οὗτος κατεδιώχθη ἐπὶ Παΐσιου τοῦ Β' κατὰ
τὴν γ. αὐτοῦ Πατριαρχίαν (σελ. 87 τοῦ Δ' τόμου τῆς Ἐκκλησι. Ἱστορίας
τοῦ Μελετίου). Περὶ τούτου καὶ τοῦ διαδόχου τοῦ ἀπαντᾷ τό ἐξῆς πα-
τριαρχικὸν ὑπόμνημα ἐν τῷ τὰ ἀπὸ τοῦ Ι760-Ι760 ὑπομνήματα περιέχον-
τι πατριαρχικῷ κώδιξ. Τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως
ἀπροστατεύτου μεινάσης ἅτε τοῦ τέως ἀρχιερατεύοντος κύρ Θεοκλήτου
θανάτῳ θυσικῷ τό ζῆν ἐκμετρήσαντος προτροπῇ τοῦ Π. καὶ Σ. ἡμῶν αὐ-
θέντου καὶ Δεσπότης συνελευθέντες ἐν τῷ ναῷ ἔξω τοῦ Κυνηγοῦ (τοῦ κα-
τὰ Μπαλατᾶ) πρῶτον ἐθέμεθα τὸν ὀσιώτατον ἐν ἱερομονάχοις κύρ

Σεραφεῖμ, τῷ αὐτῷ Ὀκτωβρίου η'. ὥστε ἀπὸ τοῦ Ι746 μέχρι
τοῦ Ι757 ὁ Σεραφεῖμ. Οὗτος μετὰ τὴν τρίμηνον πατριαρχίαν τοῦ κυρ
ρόυλαλλινίκου τῷ Ι757 ἀνῆλθε τὸν πατριαρχικὸν θρόνον. Περὶ Σερα-
φεῖμ ἰδὲ Ζάθα, Ἐκκλησι. Ἱστορία τόμ. Γ' σελ. 229, 233. Ἐκτενῶς ὅρα "
Ἐκκλ. Ἀλήθ." ἔτος Γ', σελ. 54-62 Γεδεών, Π.Α. σελ. Ι52 (ἴδε λάθος
Τσουκαλᾶ). Κατὰ τὴν Ἐκκλ. Ἱστορίαν Μελετίου (σελ. 88-89 τοῦ Δ' τό-
μου) ὢν ὑπερόπτης καὶ δεσποτικὸς καταβιβάζεται τοῦ θρόνου καὶ πέμ-
πεται εἰς τὸ Ὅρος, ὅπου δέν ἡσύχαζεν, ἀλλ' ἐν καιρῷ πολέμου ἀντα-
πεκρίνετο μέ τούς Ρώσους, μάλιστα ἀνεχώρησε μαζὺ των εἰς Ρωσσίαν.

Αὐξέντιος, τῷ Διδυμοτείχου ἐγένετο ἀμέσως τῷ ἰουλίῳ τῷ
Ι757 ἰνδ. ε'. ἅμα τῇ εἰς θρόνον ἀναρρήσει τοῦ Σεραφεῖμ. Οὗτος τῷ
Ι763 παρευρίσκεται ὡς συνοδικὸς ὑπογράφων ἐν τῷ ἐκλογικῷ ὑπομνή-

ὁ δὲ
συνελ-
πρὸς τὴν
κατασκευ-
ὡς ἐστὶν

καὶ ὡς
δὲν ἐν-
τὴν συν-
τὴν πρὸς
τὴν κατὰ
τοῦ κατὰ
ἐν τῷ

ματι τοῦ ἀπὸ Δέρκων Σαμουήλ ἀποχωρήσαντος τοῦ κυροῦ Ἰωαννικίου.
τῷ Ι765 (Ἰψηλάντου, τὰ μετὰ τὴν ἄλωσιν 403).

Σαμουήλ, τῷ Ι774 εὐρίσκεται ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐνδημῶν
καί προσυπογράφων τό περί τῆς παραιτήσεως τοῦ Σαμουήλ (β' πατριαρχία) ὑπόμνημα τῷ 24ῃ Δεκεμβρίου Ι774 καί τῆς ἀνδρῆσεως τοῦ πρώην
Πατριάρχου Παλαιστίνης Σωφρονίου. Οὗτος ἐπὶ Σωφρονίου πατριάρχου
μετατίθεται εἰς Ἔφεσον τῷ Ι779 (ἀνεψιός ἦν τοῦ πατριάρχου Σαμουήλ).

Κύριλλος, γίνεται Φιλιππουπόλεως μοναρχικῷ τῷ τρόπῳ· διάκονος ἦν τοῦ Νικομηδείας Μελετίου, ὅστις συνετέλεσεν εἰς τό νά λάβῃ τὴν ἐπαρχίαν ταύτην. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο οὗτος Σοφίας. Περί τό Ι790 ἐδίδασκε Κωνσταντῖνος ὁ Οἰκονόμος ἐν Φιλιππουπόλει ὁ γράψας τὴν περιγραφὴν ταύτης καί τῷ Ι8Ι9 ὑφίστατο γυμνάσιον (σελ. 45 Σχεδ. Παρ.)

Εὐγένιος, τῷ Ι806 Φιλιππουπόλεως, ὅστις γίνεται Ἀρχιάλου (Κουρούτσεσμε σελ. 5Ι). Ἐπὶ Πατριάρχου Κυρίλλου τῷ Ι8Ι3 σκέψις ἐγένετο καί κατεστρώθη καί ἐπὶ τούτῳ ὑπόμνημα περί ἀποκαταστάσεως τοῦ πρώην Φιλιππουπόλεως Εὐγενίου εἰς Μήθυμναν, ἀλλ' ἐγένετο Ἀρχιάλου. Ἐδίδαξεν ἐν αὐτῇ τῷ Ι807 κατὰ Παρανίκαν (σελ. 45 Σχεδίασμα).

Ἰωάσαφ, τῷ Ι807 διαδέχεται τὸν Κυρίλλον ὁ Ἀρχιάλου Ἰωάσαφ ἐπιβατικῶς ἐπὶ Ι8 μῆνας μόνον, ὅτε πάλιν ἐψηφίσθη ὁ πρό αὐτοῦ.

Εὐγένιος, Ἐν σελ. 26Ι τοῦ 349 κώδικος πατριαρχ. γράφεται
"Κακοιωάσαφ παντελεῖ καθαιρέσει τῆς ἀρχιερωσύνης αὐτοῦ καθυποβληθέντος διωρίσθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἐλασσῶνος.

Ἰωαννίκιος, τῷ Ι809 ἐπινεμ. ιβ' κατὰ μῆνα Μάρτιον. Ἐν τῷ ὑπομνήματι τούτῳ ὑπογράφει ὁ Πατριάρχης μετὰ πεντεκαίδεκα ἀρχιερέων. Ἐν σελ. 308 τοῦ αὐτοῦ κώδικος δίδωσι μετάνοιαν ὁ Ἰωάσαφ, Ὀκτωβρίου β'. Ι8Ι4. Πρὸς διαδοχὴν τοῦ καθαιρεθέντος Ἰωάσαφ (ὁὗτος ἐπὶ τῆς γ' πατριαρχίας Γρηγορίου τοῦ ε' διωρίσθη Σκοπείων) ἐπὶ Πατριάρχου Καλλινίκου τῷ Ι808 διωρίσθη ὁ Ἐλασσῶνος Ἰωαννίκιος, ὅστις ἐνεδήμει ἐν Κ/πόλει τῷ Ι809. Οὗτος ἦν πρότερον ἀρχι-

διάκονος καί πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ ε', πρό-
 τερον Ἐλασσῶνος, εἴτα Φιλιππουπόλεως καί εἴτα προσωρινῶς τοποτη-
 ρητῆς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, ὅτε παρητήσατο ὁ Κύριλλος μέχρι
 τῆς ἐλεύσεως τοῦ Γρηγορίου τοῦ ε'. 1798-1808, Ἐλασσῶνος 1808-1819
 ὅτε ἀποθνήσκει Φεβρουαρίου 3. Μετέβη εἰς Ἄρταν ὡς ἑξαρχος καί πο-
 λύ ὠφέλησεν ἐκεῖ (σελ. 42 τόμ. Β'. τῶν κατὰ τὸν ἀοίδιμον Πατρ. Γρηγ.
 τὸν ε'. ὅρα καί Μαθᾶ Β'. ἐκδ. σημ. 273 τέλος) 1818-1819 ἐχρημάτι-
 σε Σηλυβρίας, ὅρα Γεδεών, Χρ. Π. Ἀκαδ. σελ. 187).

Παῖσιος, τῷ 1818 πρώην Σηλυβρίας ὢν, πρότερον Σταγῶν. Οὗτος
 τῷ 1818 κατὰ Μάϊον ὑπογράφει τὸ σιγίλλιον τῆς ἐν Ἀνδρῶ κοινῆς
 Σχολῆς τῶν Ἑλληνικῶν μαθημάτων τὸ δημοσιευθέν ἐν τῷ λογίῳ Ἑρ-
 μῇ (ἔτει 1818 σελ. 595-603) Γεδεών : Χρον. Π. Ἀκαδημίας σελ. 185-
 187, ἔνθα δὲν σφάλλεται περὶ τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκλογῆς. ἦν
 τῆς Μεγίστης Σχολάρχης (ὅρα Κουρούτσεσε σελ. 49, καί σημεί-
 ωσιν). Τοῦτον ἀποθανόντα τῷ Ἰανουαρίῳ τοῦ 1882 διεδέξατο ὁ ὁ-
 σιώτατος πρωτοσύγκελλος

Σαμουήλ, ὅστις, ὡς σημειοῦται ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς κώδι-
 ξιν, "διὰ τὰς ἀναφυσίσας διανέξεις καί ἀνωμαλίας καί τὰς ἐκ τού-
 των δυσαρεσκείας ἐξώσθη διὰ ὑψηλοῦ βασιλικοῦ ὁρισμοῦ καί παρητή-
 σατο τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1824 διεδέξατο δ' αὐτόν ὁ

Νικηφόρος, ὁ ἐκ Λέσβου, πρώην μέγας πρωτοσύγκελλος ἀνὴρ ἁ-
 μοιρος παιδείας, ὅστις ἀποθνήσκει ἐπὶ Ἀνθίμου τοῦ Δ' τῷ 1850, δια-
 δέχεται δ' αὐτόν τὸν Αὐγουστον ὁ Κρήτης

Χρῦσανθος, ὃν τὴν 15 Νοεμβρ. 1857 διορισθέντα Σμύρνης δια-
 δέχεται ὁ Σμύρνης

Παῖσιος, (Οἰκονομ. Σωζόμενα τόμ. Α' σελ. 430). Οὗτος ἦν μέγας
 Πρωτοσύγκελλος, ἐξελέγη δὲ τῷ 1853 Σμύρνης μέχρι τοῦ 1857· εἶναι δὲ
 μετὰ ταῦτα τὰ πάτρια ἀποταξάμενος δόγματα καί τῇ Βουλγαρικῇ ἑξαρ-
 χίᾳ προσκολληθείς. Οὗτος καθερέθη τῇ 25 Φεβρουαρ. 1861; ἀνθ' οὗ
 αὐθημερόν ἐξελέγη ὁ Ξάνθης

Πανάρετος, οὗτος ἦτο ἱερομόναχος, αἰτήσκει δὲ Ἰωακείμ τοῦ
 Β' ὄντος τότε Κυζίκου, ἐγένετο Λαμψάκου κατὰ τὸ 1851. Ἀλλὰ καί

οὗτος ἀχάριστος καὶ ἀγνώμων ἐφάνη τῇ ἐκθρεψάσῃ μητρὶ Ἐκκλησίᾳ καὶ μητρικῶς περὶ αὐτοῦ προνοησάσῃ. Ἀντί τούτου καθαιρεθέντος τῇ 19 Ἰανουαρίου 1872 ἀνεδείχθη Φιλιππουπόλεως ὁ Ἐλευθερουπόλεως

Νεόφυτος, ὅστις διωρίσθη Ἐλευθερουπόλεως τῷ Νοεμβρίῳ τοῦ 1867 ἀρχιδιάκονος ὢν τοῦ Ἀμασείας· μετέπειτα ἐγένετο Ἀδριανουπόλεως ἀντί τοῦ εἰς Νικαίαν προεδρικῶς μετατεθέντος Διονυσίου καὶ νῦν εἰς Ἅγιον Ὅρος ἐφησυχάζοντος, ἐπειδὴ παρητήσατο κατὰ Μάρτιον (;) τοῦ 1886. Μετὰ ταῦτα ὁ πρῶν ἅγιος Καμπανίας κύρ

Γρηγόριος, ὁ νῦν ἱεραπεζοῦντος καὶ εἴτα μέγας Πρωτοσύγκελλος

Ἰωακείμ, ὁ Εὐθυβούλης (τῷ Νοεμβρίῳ ;) τοῦ 1885 χειροτονηθεῖς.

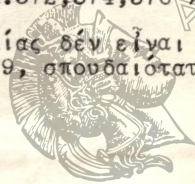

I) Εἰς ἕτερον δελτίον τὸ ἐξῆς σημείωμα : Ἀκολουθία

1) Ἡβλ. καὶ Μ. Γεδεών, Μητροπολιτῶν Φιλιππουπόλεως σημειώματα, ἐν Ἐκκλ. Ἀληθ. τόμ. ΛΔ', σελ. 372, 374, 376 καὶ 378 ἐξ.

2) Ν.Κ. 2 Ἀπριλίου 1891

3) Τὸ κείμενον τῆς Τουρκογραφίας δὲν εἶναι κατὰ λέξιν ἐνταῦθα

4) Ὅρα καὶ Σάθα, Σχεδ. σελ. 9, σπουδαιότατα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ